

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
Președinte – Diaconu Iurie,
judecătorii – Guzun Ion, Catan Liliana, Mardari Dumitru și Ghervas Maria,
judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Gheorghe Postolachi în numele inculpatului Parnov Vladimir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 25 ianuarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l

Parnov Vladimir XXX, născut la XXX,
originar din XXX și domiciliat în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.11.2014 - 25.01.2018;
2. instanța de apel: 08.05.2018 - 12.12.2018;
3. instanța de recurs: 20.02.2019 - 07.05.2019;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^l) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 25 ianuarie 2018, Parnov Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal și i s-a numit pedeapsa:

- în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare;
- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate s-a stabilit lui Vladimir Parnov pedeapsa definitivă 5 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Vladimir Parnov s-a dispus a considera condiționată cu stabilirea unei perioade de probațiune de 5 ani.

Acțiunile civile ale părților vătămate Alexandru Gurițanu și Natalia Clichici s-au admis parțial.

S-a dispus încasarea din contul lui Vladimir Parnov în beneficiul Natalia Clichici și Alexandru Gurițanu, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, pentru fiecare.

Acțiunile civile ale părților vătămate Alexandru Gurițanu și Natalia Clichici în partea încasării prejudiciului material s-au admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Vladimir Parnov la 29 iunie 2014, în jurul orei 01:⁰⁰ aflându-se într-un loc public care prin natura și destinația sa este întotdeauna accesibil publicului și anume în curtea casei nr. XXX str. XXX, mun. Chișinău, încalcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni însoțite de aplicarea violenței, manifestând o obraznicie deosebită în prezența altor persoane i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea feței lui Natalia Clichici, cauzându-i astfel

conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1881 /D din 13.08.2014, luxație parțială post-traumatică dintelui 8 a mandibulei pe stânga care a fost cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot el, Parnov Vladimir la 29 iunie 2014, în jurul orei 01:⁰⁰, în timp ce se afla în ograda casei de locuit nr. XXX, mun. Chișinău, str. XXX, în urma unui conflict iscat între el și cet. Gurițanu Alexandru, având intenția directă de a-i cauza leziuni corporale, l-a lovit pe ultimul de două ori cu pumnul în regiunea feței, în rezultatul cărui fapt acesta a căzut jos și s-a lovit cu capul de ciment, prin ce i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză nr. 1776/D, din 08.07.2014, se califică drept vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri noi, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului indică faptul că, la stabilirea pedepsei inculpatului Parnov Vladimir, în baza art.287 alin. (1), art. 152 alin. (1) Cod penal, nu a ținut cont de faptul că, acesta a săvârșit două infracțiuni mai puțin grave, în timpul când era în ograda comună a casei de locuit. Astfel că, toate acțiunile ilegale au fost îndreptate împotriva vecinilor (persoanelor pe care le cunoștea) care locuiesc în același bloc locativ. Mai mult ca atât, în cadrul urmăririi penale cât și pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată acesta a negat cu vehemență că nu el a comis infracțiunea ci el este victimă în cazul dat. Ulterior, abia la finele examinării cauzei penale acesta și-a schimbat complet poziția, pledând vinovat în comiterea infracțiunilor care i se incriminează.

În timpul examinării cauzei penale în instanța de judecată, inculpatul a comis o nouă infracțiune tot împotriva vecinilor din blocul locativ. La moment cauza penală se află spre examinare în Judecătoria mun. Chișinău, sediul Râșcani. Aceste circumstanțe denotă că, inculpatul prin comportamentul său ilicit nu se află pe calea corijării. Totodată, inculpatul Parnov Vladimir nici nu a încercat să recupereze prejudiciul cauzat părților vătămate în rezultatul comiterii infracțiunii, deși au trecut mai bine de 4 ani și locuiesc toți împreună în același bloc locativ.

3.1. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Gheorghe Postolachi în numele inculpatului Parnov Vladimir, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu achitarea lui Parnov Vladimir asupra învinuirii în comiterea huliganismului prevăzut de art. 287 Cod penal, ori, să fie recalificat în contravenție, inclusiv recalificarea învinuirii de cauzare intenționată a vătămării medii și respingerea acțiunilor civile.

În motivarea apelului s-a indicat că, părțile vătămate nu au motivat nici într-un mod solicitarea sumelor de daună morală și instanța arbitrar și neîntemeiat le-a atribuit sume mari. Acestea nu au adus probe privind suferințele reale sufletești ca consecință faptei prejudiciabile. Instanța eronat și neobiectiv a apreciat declarațiile martorilor apărării: Alexandr Lomatenco, Andrei Parnov și Valeriu Voluța, învinuirea este neclară și neîntemeiată. În ceea ce privește legalitatea învinuirii în adusă în baza art. 287 Cod penal, a remarcat unele lacune procedurale admise în cadrul urmăririi penale și conformate de instanța de fond. Consideră înaintarea învinuirii nefondată cu grave erori de procedură și cu necesitatea declarării nule a acestor acte din dosar în temeiul art. 251 Cod de procedură penală.

Lipsesc elementele componente de infracțiune de huliganism 287 Cod penal, sau, una dintre condițiile necesare este ca inițiator al încăierării sau al certe să fie nu victima, dar făptuitorul; făptuitorul să provoace conflictul pentru a se răfui cu victima. La fel, lipsește și latura subiectivă a infracțiunii de huliganism ce se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă. Lipsește latura obiectivă a componente de infracțiune prevăzute de art. 287 Cod penal și anume calificativul obrăznicie deosebită menționată în rechizitoriu.

Referitor la acțiunea civilă admisă în mărime de 10 000 lei ca daune morale înaintată de Clichici Natalia, a considerat că, este nefondată și a solicitat să fie respinsă deoarece în judecată nu s-a constatat că inculpatul este vinovat de cele întâmplate și evident nu poate purta răspundere pentru pagubele suferite de partea vătămată, cu atât mai mult că dauna morală nu este motivată în fapt, deoarece la cerința nu s-a anexat careva certificate care ar proba suferințele morale.

Referitor la acțiunea civilă admisă în mărime de 10 000 lei ca daune morale înaintată de Gurițanu Al consideră că este exagerată și a solicitat să fie micșorată. Ori, instanța de fond a apreciat incorect circumstanțele de fapt ale cauzei, cu concluzionarea neîntemeiată asupra vinovăției inculpatului pe învinuirea în temeiul art. 287 Cod penal, probele nefiind apreciate conform art. 101 Cod de procedură penală, nevinovăția inculpatului fiind dovedită prin declarațiile martorilor: Alexandr Lomacenco, Andrei Parnov și Valeriu Voluța.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile procurorului și apelul avocatului Gheorghe Postolachi în numele inculpatului Parnov Vladimir cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Parnov Vladimir în baza dispozițiilor, art. 287 alin. (1), art. 152 alin. (1) Cod penal.

În ședința instanței de apel, inculpatul Parnov Vladimir fiind audiat, a susținut declarațiile date anterior, a recunoscut vina integral, pe ambele episoade. Solicitând să fie iertat, a menționat că, și-a cerut iertare de la părțile vătămate. A recunoscut că este vinovat, că a lovit-o pe Clichici Natalia și pe Gurițanu Alexandru. Se căiește de cele întâmplate. Fapta a avut loc în curtea casei din strada Florica Nița 2/1. Recunoaște că, a lovit-o pe Clichici Natalia și a recuperat dauna de 10 000 lei și lui Gurițanu Alexandru la fel a recuperat dauna de 10 000 lei. Față de Alexandru Gurițanu recunoaște cele comise, se căiește de cele comise. Nu va să mai comite asemenea fapte. Solicită aplicarea Legii privind amnistia.

Vina inculpatului Parnov Vladimir în comiterea infracțiunilor incriminate este dovedită în afara dublilor rezonabile prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței: declarațiile părților vătămate Alexandru Gurițanu și Natalia Clichici, declarațiile martorilor Ala Gurițanu, Anna Moraru, Roman Cotoman, Evgltenia-Lana Șușcova, înștiințare „903,, prin care la 29.06.2014 (f.d. 5, vol. I, f.d. 16, vol. 1); plângerea lui Alexandru Gurițanu și lui Natalia Clichici (f.d.9, vol. I, f.d. 17, vo. I); raportul de constatare medico-legală nr. 1595/D din 08.07.2014 (f.d. 15, vol. I); raport de constatare medico - legală nr. 1594/D din 07.07. 2014 (f.d. 19, vol. I);

raport de expertiză medico - legală nr. 1776/D din 31.07.2014 (f.d. 56, vol. I); raport de expertiză medico - legală nr. 1881 /D din 13.08.2014 (f.d. 63-64, vol. I); proces - verbal de confruntare din 24.07.2014 (f.d. 68-71, vol. I); proces - verbal de confruntare din 26.08.2014 (f.d. 77-82, vol. I); plîngerea lui Clichici Natalia.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Parnov Vladimir, a comis infracțiunile incriminate și că, acțiunile lui au fost corect calificate și se încadrează în baza art. 287 alin. (1), art. 152 alin. (1) Cod penal.

Potrivit textului apelului înaintat de apărător, acesta a contestat sentința în partea recunoașterii vinovăției lui Parnov Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, solicitând achitarea inculpatului Parnov Vladimir în baza articolului nominalizat, or recalificarea în acte contravenționale și recalificarea învinuirii de cauzare intenționată a vătămării medii, și respingerea acțiunii civile.

În ședința instanței de apel inculpatul Parnov Vladimir și avocatul acestuia Gheorghe Postolachi au solicitat încetarea procesului penal cu aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, nr. 210 din 29 iulie 2016 în privința lui Parnov Vladimir pe art. 287 alin. (1), și art. 152 alin. (1) Cod penal.

În cererea sa inculpatul Parnov Vladimir a invocat faptul că, se căiește sincer în cele comise, îi pare rău de cele întâmplate și își cere iertare, totodată a menționat că dauna a fost restituită părților vătămăte (f.d. 71, vol. 3). Avocatul inculpatului Parnov Vladimir, Gheorghe Postolachi, a susținut cele invocate de inculpat, menționând că Parnov Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1), și art. 152 alin. (1) Cod penal la 29.06.2014, iar săvârșirea acestor infracțiuni se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani și respectiv 5 ani. Totodată, a menționat că părțile vătămăte garantează că nu au pretenții patrimoniale față de inculpat.

Instanța de apel a consideră că, potrivit art. 1 alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, stipulează că, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Conform art. 57 alin. (1) din Codul penal, liberarea de răspundere penală în legătură **cu căința activă persoana** care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, **după săvârșirea** infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Astfel raportând prevederile legale menționate supra la circumstanțele pricinii, instanța de apel a reținut că aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 are loc în cazul în care inculpatul manifestă căință activă și anume s-au autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor prezentate este cert faptul că, inculpatul Parnov Vladimir la etapa urmăririi penale nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate fapt ce rezultă din procesele-verbal de audiere a

bănuitului, f.d. 50, mai mult nici în ședința de judecată inculpatul Parnov Vladimir nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1), art. 152 alin. (1) Cod penal, corespunzător circumstanțelor de fapt indicate în rechizitoriu, fapt ce conchide instanța că, inculpatul Parnov Vladimir nu a recunoscut fapta și respectiv nu manifestă căință activă, condiție necesară în vederea aplicării Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016.

Raportând motivele invocate în apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate de inculpat și partea apărării nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care s-a respins apelul nominalizat ca fiind nefondat.

Cu privire la apelul procurorului, în care s-a invocat faptul că instanța de fond incorect a individualizat pedeapsa, numindu-i lui Parnov Vladimir o pedeapsă prea blândă, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite și anume că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave; de persoana celui vinovat, și anume că anterior nu a fost judecat; de circumstanțele cauzei.

De asemenea, instanța de fond a indicat că nu au fost stabilite existența circumstanțelor excepționale sau a altor circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei.

Prima instanță a considerat posibilă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, având în vedere gravitatea infracțiunii, prezența a doi copii în familia acestuia, imposibilitatea recuperării prejudiciului cauzat părților vătămate în condiții de penitenciar fiind limitată, ținând cont de circumstanțele relatate, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 5 ani.

Astfel, instanța de apel respinge argumentele apelantului precum că prima instanță nu a luat în considerație ansamblul de circumstanțe ale cauzei și nu a individualizat corect pedeapsa aplicată, deoarece pedeapsa a fost determinată, individualizată și stabilită corect, având în considerație ansamblul de împrejurări ce caracterizează inculpatul și infracțiunea comisă.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art. 61-62, 75-76, 78, 90 Cod penal, în limita sancțiunii normelor penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare ale pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, inculpatului Parnov Vladimir fiindu-i corect aplicată în baza art. 287 alin. (1), art. 152 alin. (1), pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

Astfel, instanța de apel a conchis că, pedeapsa aplicată inculpatului este determinată și individualizată conform prevederilor legale, corectă și echitabilă, proporțională.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Gheorghe Postolachi în numele inculpatului Parnov Vladimir, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea

acestora cu aplicarea în privința lui Parnov Vladimir a Legii amnistiei cu încetarea procesului penal. Recurentul invocă dezacordul cu respingerea solicitării aplicării amnistiei față de inculpat, ori, acesta a achitat prejudiciul solicitat părților vătămate, a recunoscut vina, se căiește sincer, părțile vătămate nu au pretenții față de inculpat, ori, toate aceste circumstanțe dau posibilitatea de a aplica Legea cu privire la amnistie și încetarea procesului penal. Mai mult, în ședința de judecată, procurorul la fel a solicitat aplicarea amnistiei față de inculpat.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Gheorghe Postolachi în numele inculpatului Parnov Vladimir, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța dispune încetarea procesului în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie.*

În conformitate cu prevederile art. 434 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În recurs, recurentul a invocat precum că față de Parnov Vladimir, urmează a fi aplicate prevederile Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or nu există niciun temei statuat la art. 10 din aceeași Lege, care ar împiedica aplicarea ei.

Colegiul penal lărgit reține că, la judecarea cauzei în ordine de apel, la 12 decembrie 2018 (f.d. 71, vol. III), inculpatul Parnov Vladimir a depus cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, cu anexarea declarațiilor părților vătămate precum că nu au pretenții față de inculpat (f.d. 75-76, vol. III), solicitare care a fost respinsă de instanța de apel. Instanța de apel și-a motivat decizia prin faptul că inculpatul Parnov Vladimir la etapa urmăririi penale, nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate și respectiv nu manifestă căință activă, condiție necesară în vederea aplicării Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016.

Colegiul penal lărgit consideră că, criticile recurentului ce se referă la netemeinicia refuzului instanței de apel de a aplica în privința inculpatului, dispozițiile Legii nr. 210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie, sunt întemeiate.

În dezvoltarea concluziei enunțate supra, instanța de recurs menționează, că la 29.07.2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Reieșind din dispoziția art. 1 alin. (1) al Legii enunțate mai sus, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe

parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2- 9, 11 și 12.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculpate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, unde este indicat expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Din conținutul hotărârii instanței de apel, se reține că instanța a considerat că inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia, existând restricția prevăzută la art. 1 alin. (1), deoarece ultimul nu a manifestat căință activă în cadrul procesului penal, adică în prima instanță nu a recunoscut vina.

Instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate concluziile instanței de apel menționate mai sus, deoarece pornind de la conținutul art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel. Astfel, apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, legea (art. 414 alin. (2) CPP) prevede posibilitatea ca instanța să dea o nouă apreciere probelor administrate. În cadrul judecării în apel, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță, precum și la administrarea oricăror probe noi (a se vedea pct. 14.2 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 22 din 12.12.2005 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel).

În continuare, Colegiul penal relevă, că deși inculpatul inițial în prima instanță nu a recunoscut vina, acesta în cadrul judecării prezentei cauze în instanța de apel, a depus cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a Legii privind amnistia, specificând că recunoaște vina și se căiește sincer de cele săvârșite, restituind integral prejudiciul cauzat părților vătămate (f.d. 75-76 vol. III). La fel, Colegiul atestă, că fiind audiat în cadrul instanței de apel, inculpatul a recunoscut faptele imputate acestuia în actul de învinuire, regretând de cele întâmplate (f.d. 74 vol. III). De rând cu inculpatul, în cadrul judecării cauzei în instanța de apel au depus cereri și părțile vătămate, care au confirmat că inculpatul le-a restituit integral prejudiciile cauzate, precum și au declarat în ședința de judecată a instanței de apel, că nu au careva pretenții față de inculpat și consideră posibil de a aplica în privința acestuia prevederile Legii privind amnistia.

În acest context, instanța de recurs remarcă dispoziția alin. (2) art. 1 al Legii nr. 210 privind amnistia, care stipulează expres că căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Din conținutul art. 57 Cod penal, rezultă că liberarea de răspundere penală, în legătura cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Reieșind din textul legii, precitat, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul din criteriile enumerate mai sus.

În prezenta speță, se atestă că în cadrul judecării cauzei, în instanța de apel inculpatul în cele din urmă a recunoscut vina, căindu-se de cele săvârșite și a compensat valoarea daunei cauzate prin infracțiunile săvârșite.

Astfel, Colegiul penal lărgit statuează ca fiind incorecte concluziile instanței de apel, în partea ce ține de reuzul aplicării în privința ultimului a actului amnistiei, ori, careva restricții în acest sens, prevăzute de legea nominalizată în privința inculpatului Croitor S., lipsesc.

Prin urmare, Colegiul lărgit apreciază că, în speță se constată existența circumstanțelor, prevăzute de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului, deoarece a intervenit Legea Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, motiv pentru care urmează a fi dispusă încetarea procesului penal în privința lui Parnov Vladimir conform prevederilor legii sus-menționate, pentru infracțiunile săvârșite de acesta și prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Gheorghe Postolachi în numele inculpatului Parnov Vladimir, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018 și sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 25 ianuarie 2018, în privința lui **Parnov Vladimir XXX**.

Se aplică în privința lui **Parnov Vladimir XXX** prevederile art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova și se încetează procesul penal în privința acestuia, în baza art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **04 iunie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Mardari Dumitru

Ghervas Maria